Magasztalja az én lelkem

Lk 1,46–55

szöveg: Oppenheim, 1612 dallam: P. Davantès, Genf, 1562 (146. zsoltár)
Magnificat, Mária hálaéneke akkordok: koralkonyv.hu

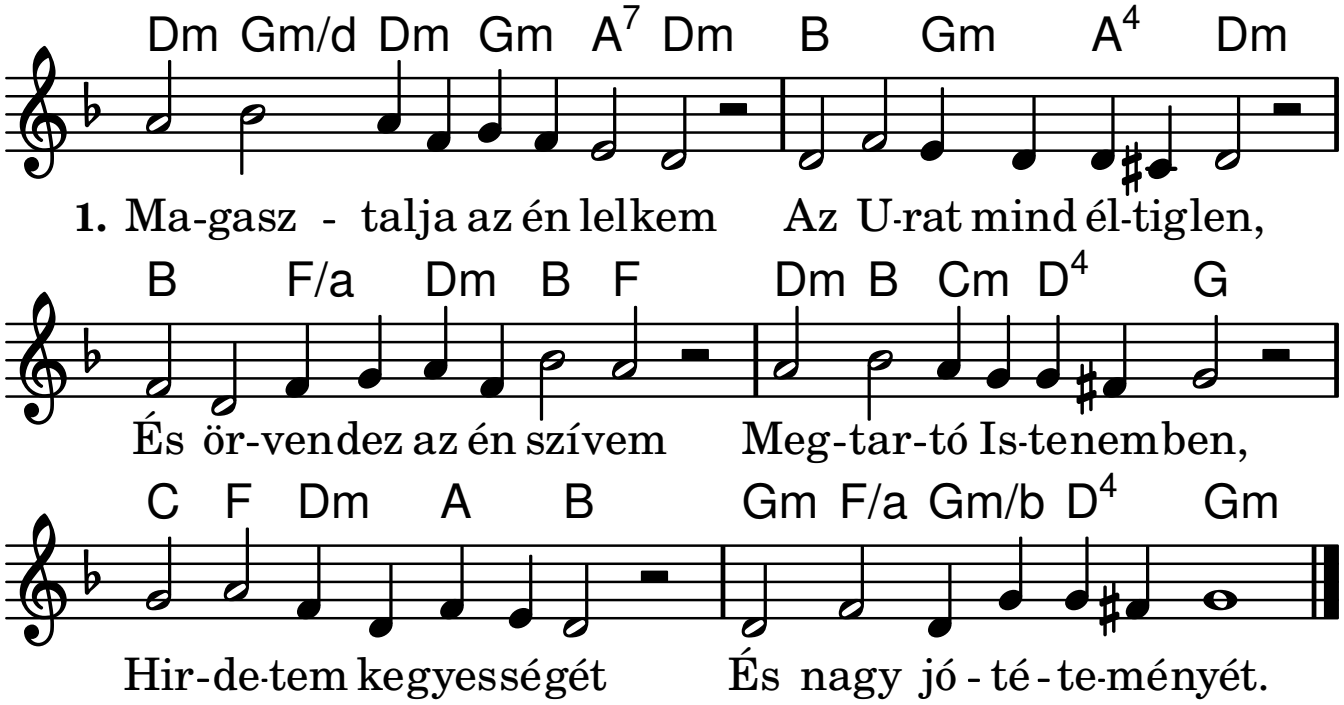

2. Mert kegyesen megtekinté Ő szolgáló leányát, Jóvoltából meg nem veté Hű, alázatos voltát, Mert íme, minden nemzet Boldognak mond engemet.
3. Mert énvelem nagy dolgokat Tőn a hatalmas Isten, Midőn egyszerű voltomat Felemelé kegyesen, Szent azért az Ő neve, Áldandó dicsősége.
4. És az Ő irgalma vagyon Nemzetségről nemzetre, Örökké néz irgalmason Minden istenfélőre, Hatalmas dolgot szerze Ő karjának ereje.
5. A kevély gondolatúknak Menten eszeket veszté, Dühös szándékát azoknak A jókra nem ereszté, Engem is nagy irgalma, Megtarta nagy hatalma.
6. A hatalmas gonoszokat Ő székükből levoná, És az alázatosokat Híven felmagasztalá, Mert szeret szelídeket, És gyűlöl kevélyeket.
7. A nyomorult éhezőket Minden jókkal bétölté, A gazdagsággal tölteket Üresen elereszté, Mert Őtőle mindenek Bölcsen vezéreltetnek.
8. Izráelt, az ő szolgáját Híven hozzá fogadá, Említvén irgalmasságát, Népét meglátogatá, Rájok nyújtván kegyelmét, Betölté ígéretét.

Engraved by LilyPond – Soli Deo Gloria!